

Soprano

Våren kom en Valborgsnatt

Wilhelm Peterson-Berger

p

Vå-ren kom en Val-borgs-natt och smög i-ge-nom sko-gen med dropp av tö och knopp av sälg i—

7 *p*

kran-sen om sitt hår. Och mel-lan frät-ta dok av snö låg mar-ken re-do-bo-gen att lå-ta gräs och—

14 *pp*

sip-por gro i— hen-nes föt-ters glitt-ri-gaspår. och all-ting bi-da-detyst den ny-a da-gens

20 *mf*

gry-en-de glans vid ös-terns bryn. Då kom bäc-ken och sjöng si-na gla-da sån-ger. "Hej-da'n

28 *f*

sträck-en!" röt Bo-re—grå till sten och strå."Den fräc-ke gäc-ken, som stört mig så mång-a

34 *mf* *f* *mf*

gång-er, skall få knäc-ken! Nu ja-gom väck-en!" Men ge-nom blad och grö-na valv det

41 *p* *f* *mf*

ljöd ett skratt ett porl vid sun-nan-vin-dens ljum-ma suck och trä-dens mor-gon-sorl.